

ÚJ FOLYAM. V. KÖTET

24. SZÁM.

BUDAPEST, 1888. JUNIUS 10.

Szerkesztőség és kiadóhivatal: IV. ker., Kecskeméti-utca 6. szám (Pallas irodalmi és nyomdai részvénytársaság).
Előfizetési árak: egész évre (két kötet) 8 forint; félévre (egy kötet) 4 forint; negyedévre 2 forint. *Egyes szám* ára 16 krajczár.

A SZUSZ.

— Humorisztikus regény, írta Szabó Endre. —

XII.

(24. közlemény.)

A NAGY HALOTT.

«Halál ellen nincs orvosság!»

— Puff! te cseszkó! — s ráfogta a botját, mint Kerekes a multkor a flótát, — a mire Loncsár mérges szégyenletében villám-gyorsan kapta be a fejét.

Igy vetette szét ötven forint a két legjobb barátot, «a város két világító fáklyáját».

Oh, az a flóta-lövés! Az volt a Loncsár András

kimegy az utcára: a kik előbb nagy tisztesség-tudással emeltek előtte kalapot és kivántak «szerencsés jó napot nemzeti uramnak», suszter-fiuk, boltos inasok és effélék: mind ő rajta mulattak már, mind csufolták; boltos-inas ráfogta a szalámit, eszmadia-inas a eszmaszárat: «puff! Loncsár uram, puff!»

Utóbb már nem is mert kijönni a lakásából.

Igazán halott volt.

Négy fal közé eltemetett halott. Még a műhelyébe sem mert bemenni, félt, hogy az a semmirevaló Miska inas, máskülönben is olyan elvetemült kölyök lévén, egyszer még rá találja fogni a fordító fát, hogy «puff, nemzeti uram», s ő összetöri a csontját a semmirevalónak és bajba keveri magát.

Nem volt egyéb társasága, mint a leánya, Judit. Azt kezdte most nagyon is szeretni, Judit meg az ő vidám természetével igyekezett az apjával feledtetni a bosszúságokat. Néha-napján ellátogatott Savanyú Ágnes is... attól megtudták, hogy mi hír a városban... hogy az Ágnes bátyja, Savanyú Mihály, most nap-nap mellett okosabb: mindig a Lojzer kocsmájában ül, mintha felne valamitől és nagyon vigyázna magára... a Kerekes

örökös megölő betűje. Lám, már a volt legjobb barátja is ráfogja a botját, s azt kiáltja, hogy «puff!» s ha

fiskális lebontja a kuglizót... a gróf, mióta tudós, mindig Pesten lakik és azt mondják, hogy kultus-miniszter lesz... Csalomár Györgyről azt beszélik, hogy az csakugyan létezik, de nem úgy híjják, soha az képviselő nem volt, csak valami ország-bolondító, dologtalan gavallér... hogy neki (Ágnesnek) a krónikus kólikája szemlátomást mulik, már csak egyszer-kétszer jön rá egy hónapban... Garagulya Mihály új tűzoltómundért csináltatott, de sokkal szebb volt a régi...

Mindezt oly különös érdeklődéssel hallgatta Loncsár András, mintha valahonnan messze, messze vidékről jönnének ezek a hírek, s már azt akarta volna, hogy Savanyú Ágnes mindennap eljöjjön és mesélgeszen neki a városról... a hálátlan Csarabulyról...

És Savanyú Ágnes olyan jó volt, hogy utóbb délelőtt-délután ott ült Loncsár mellett.

S hallgatta őt Loncsár András, az ország első, bukkott csizmadiája...

...A «nagy» halott...

XIII.

FOGY A SZUSZ.

«Megvirrad még valaha».

... Borongós, őszi idő unatkozott Csarabuly város felett. Az emberek behúzódtak hajlékaikba. Az utcák néptelenek kezdtek lenni. Varangyékas Rézi előadásai megszűntek a piacon.

Loncsár András többször mert megjelenni ablakánál, szobájának önkéntes fogságában, a melyről egyszer eszébe jutott még, hogy a római pápa vatikáni fogságával hasonlítsa össze, de e nagyzó gondolatot hirtelen kiverte a fejéből s igyekezett beleélni magát abba a gondolatba, hogy nem egyéb már ő, mint csarabulyi csizmadia... keserűségében még kisebbiteni is akarta már magát, hogy hátha még csarabulyi csizmadiának sem első? Levétette a czégerét, a melyre az volt írva, hogy: Loncsár András köz- és váltócsizmadia, — tétetett helyére másikat, a mely nem állt egyébből, mint egy darab deszkából, azon egy fogycukor-ügyességgel, fekete czukor-süvegből kimetszett csizma-alakkal, semmi felírás... semmi cím...

Később nemcsak kinézegetett az ablakon, hanem ki is nyitotta az ablakot, kikönyökölt és órákig elnézegetett jobbra-balra... nézte a lefoszló őszi leveleket... embert alig látott... ha elczaplatott is arrafelé valaki, az se nézett fel az ablakra, inkább a lába elé vigyázott, hogy a sikos uton el ne essék...

Loncsár András egy kis bátorságot merített a látottakból. Hátha megpróbálna az utcára kimenni? Hiszen csak nem harapják le az orrát. Aztán olyan

kevesen járnak. Talán nem is találkozik senkivel... Aztán még ha találkozik is valakivel... No hát mi baja eshetik? Egyet nevet az a valaki... hadd ne vessen... ha még nem ölte eddig Kerekes Lajosnak sem a kardja, sem a...a...p-p...f... (nem akaróztott neki sem a puskát, sem a flótát kiejteni)...

Aztán míg így okoskodott, csak felszedte magára a bekesét, feltette a harang-kalapját, kezébe vette a tekintély-tartó botját, kinyitotta az ajtót s leánya, Judit egész elbámult a pitvarban, mikor apját ilyen felkészülten látta maga előtt...

— Édes apám! mit akar?

— Sétaképen gyaloglok.

— No azt ugyan okosan teszi... jó lesz egy kis friss levegő.

— Okosan?... okosan?... miért mondod te azt, hogy *okosan*? — rántotta össze gyanúsán a szemöldökét Loncsár, — csak nem akarsz te is czélozgatni? én nem akarok semmit se okosan csinálni... csak úgy!... bánom is én már az okosságot...

— Jaj, édes apám, hát hiszen ne vegyen fel mindent olyan furesán... jól van, azt mondom hát, hogy: azt ugyan jól teszi.

— No látod: mindent ki lehet jól magyarázni, a nélkül, hogy czélozgatni kellene a régiekre.

— Hanem jó lett volna, ha a köpenyegét is felveszi... ebben a hűvös időben...

Loncsár elgondolkozott. Kinézett az udvarra, megvizsgálta az időjárást, aztán sóhajtva szólt:

— Nem, Judit, nem! Így sem fázom én meg... Nem veszem fel a galléros köpenyegét... az parádés ruha... tudod, hogy parádés ruha. Azt majd csak akkor veszem fel, ha vagy egyszer még lakodalmat érek.

S rámosolygott a leányára és elment.

Úgy tébolygott alá s fel az utcákon, mintha hosszú távollét után került volna vissza a városba. Fejét lehorgasztotta, seholra oldalra nem nézett, s ha hallotta is egyszer-kétszer egyik-másik ablakból, hogy «ni-ni, Loncsár!» akkor még lejjebb tartotta a fejét, csak úgy magában találgatta, hogy: «ez Csobak Jánosné komám-asszony volt... ez meg Keskeny Bálint uram volt...»

Aztán eszébe jutott, hogy mennyi sokat tett, járt-kelt ő ennek a városnak az érdekében... asztán mi lett érte a hála! Méregbe jött: hogy miért is tett, járt és kelt ő annyit? minek adta oda a tudományát? kiszámította, hogyha ő azalatt, míg annyi időt vesztegetett, leült volna a tőkéhez és mindig csizmát varrt volna, hát megvarrt volna eddig legalább is ezer pár csizmával többet, azt csak öt forintjával számítva öt ezer forint... de még többet is megvarrt volna...

mert ezeret nagyon is szűken számít... hát ez az ezer forint, a mit a szomszéd telek megvevésénél vesztett!... ördög vigye el a politikáját: ebbe is a politika vitte bele... De hát hogyha még nagyobb baj is lesz belőle? ha Kerekes fiskális most perbe fogja őt becsületsértés miatt? hm! nem félt volna ő attól a pertől akkor, ha csakugyan megválasztathatót volna egy kormánypárti képviselőt: majd kijárta volna az *odafent*, hogy baj ne legyen... de így? menydörgős ménkü üsse meg a politikáját!...

E közben egy «járdára» ért, t. i. egy keskeny fapallóra, a melyet a csarabulyi utczákon a dágványokon szoktak végig fektetni a járó-kelek számára s a melyeknek az a sajátságuk van, hogy ha a két végükön egyszerre indul el két ember s a közepén találkozik, az egyiknek vissza kell térni, hogy a másik végig mehessen rajta, — ugyanazért a benszülöttek már hallgatag megegyeztek abban, hogy az al-végről a felvégre délelőtt, innen pedig az al-végre délután járnak az emberek, nehogy haszontalanul induljanak el, s nehogy az egymással szembejövők összevesszenek a felett, hogy ki forduljon vissza? nem egyszer megtörténvén, hogy mindkét fél egyforma tekintélyűnek és rangunak tartván magát, azzal döntik el a kérdést, hogy egyik félre löki a másikat a sár-degetbe.

Loncsár András persze szokva volt eddig ahhoz, hogyha ő ment végig ilyen pallón, s véletlenül valakivel szemben találkozott, hát az visszafordult ő előtte, tisztesség tudással várva meg a «járda» másik végén, míg a jeles férfiúnak oda lépkedni méltóztatott. Eszébe sem jutott hát, hogy valami szokatlan dolog érhesse.

Ment...ment... s hát a mint a palló közepe felé ér, hallja, hogy valaki kopog a deszkán, errefelé jöve. Csak akkor ütötte fel a fejét.

Minden váratlannal váratlanabb volt, a mit látott!

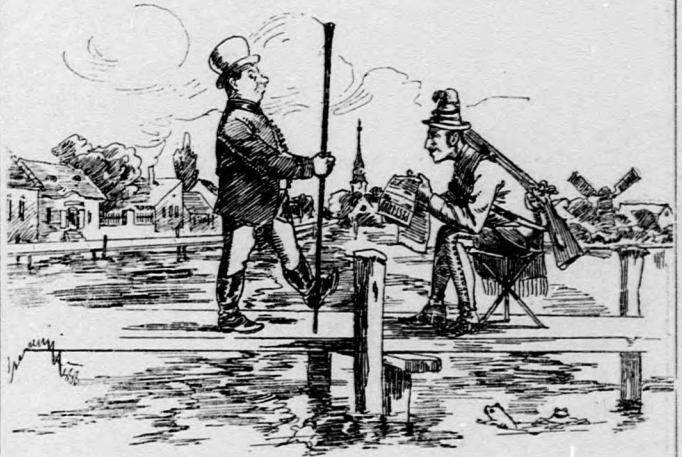
Nem valami suszterinas, nem is tán Savanyú Mihály, hanem mindannyinál gyűlöltebb ember, az ő megrontója, az ő gyilkosa jött vele szembe: Kerekes Lajos, a gézengúz fiskális... még pedig puskával a vállán... (Valjon nem valami ördögös flóta az megint? mert már inkább halált okádó puszka legyen.) Úgy látszik, vadászatról jön, mert egész vadász-maskarának van öltözve.

Loncsár András, a mint egyszer fölütötte a fejét, nem is konyította le azt többé, de sőt egyre egyenebb állásba emelkedett az, olyanformán húzódtak ki nyakán az izmok, mint a hogy az összeránczolt, össze-gyűrt papír terpeszkedik szét, a mint a gyűrő leteszi a kezéből... Loncsár egész alakja kifeszült, úgy ment neki az ellenségének... mintha régi dicsőségének és

kevelységének minden heve duzzasztaná... Mintha azt akarta volna tudtára adni a «gyütt-ment» fiskálisnak, hogy «térj ki, paraszt!»

A távolság a két ellenség közt egyre kisebbült — s végre oly közel álltak egymással szemben, hogy bizony igen jól meghallhatta volna egyik is, másik is, ha egyik vagy másik azt mondta volna, hogy jó «napot kívánok.»

De nem szólt ám egyik sem. Csak néztek egymásra, hogy «mi tetszik?» Kitérni, vagy nem térni, visszafordulni, vagy nem, ez itt a kérdés. És várta egyik is, másik is, hogy melyik szánja hát rá magát a tisztesség megadására? bár mindkettő erősen tudta, hogy egyik sem fogja azt megcselekedni, inkább itt várnak egymással farkas szemet nézve, az ítéletnapig, vagy legalább is addig, míg befagy a sár s nem kell a pallón egymásnak kitérni, mert a nélkül is el lehet egymás mellett menni.

S oh fátum! megint a fránya fiskális volt előnyben! Míg Loncsárnak nem volt egyéb eszköze, mint a hosszú botja, a melyre még csak rá sem könyökölhett, addig a fiskálisnak ott volt az oldalára kötve a vadász-széke, s mikor látta, hogy itt az ellenség kitérítéséről van szó, leoldotta a székét, szétvetette annak a három lábát, ráült, kivett a zsebéből egy ujságot s olvasott, néha-néha gúnyos pillantásokat vetve a haragos eszmadiára.

S így tartott ez — hogy ne nagyítsunk — vagy egy óráig.

Loncsár András nem győzte váltogatni a lábát, hol az egyikre nehezkedvén, hol a másikra. Egyszer-egyszer megpróbálta azt is, hogy úgy tesz, mintha neki indulna a menésnek, hátha megijed tőle a fiskális, — de az csak mosolygott magában.

Hanem elvégre is Loncsár diadalmaskodott. Kerekes Lajos nem annyira Loncsárral, mint a saját gyomrával

kezdett ellenséges viszonyba jutni. Nagyon sokat járt a réten, mezőn, azonkívül fiatal ember lévén, jó étvágygyal dicsekedett s a tarisznyájában nincs semmi, hogy ott ültében legalább egy kis kenyeret falatozhatott volna s azt a bolondot mégsem akarta megtenni, hogy itt a város közepén éhhalált haljon, csupa vekszából! Igen, de megretírálni semmi szín alatt nem akart.

Elhatározta, hogy megkezdi az alkudozásokat a kapituláció iránt; — de hogyan? hogy szólítsa meg Loncsárt?

Végre a kezében lévő újságot találta alkalmas eszköznek.

— No, nemzeti uram, én már elolvastam ezt az újságot, hát ha tetszik, átadhatom, olvassa el nemzeti uram is!

Loncsár nagyon meg volt lepetve, de durczásan elfordult.

— Kell az ördögnek! — dörmögött a foga közt.

— Pedig igen érdekes cikk van benne...

Loncsár nem felelt.

— Épen Csarabulyról.

Loncsár a fél szemét odafordította.

— Csalomár Györgyről; hogy ki az?

— No hát ki az ördög? felejtette el magát Loncsár, nagyobb erőre kapván benne a kíváncsiság és különösen az ezer forintoknak megkerithetési reménye, mint a szusz.

(Folyt. köv.)

CSÜTÖRTÖKÖT MONDOTT BÓKOK.

— Nagysád... már oly rég akartam mondani, hogy bájai engem egészen elragadnak: nem is tudja, hogy mennyire hasonlít a nagymamájához.

*

— Nagysád! ha kegyedtől egy csókot kaphatnék, szívesen adnék érte kettőt.

*

— Már akármilyen idős legyen nagysád: mindenestre fiatalabbnak néz ki, mint a minő...

*

— Oh, dehogya kis természetű nagysád, — én akárhányszor jövök ide, mindig észreveszem kegyedet, még ha lámpa nem ég is...

DRÁMA-IRÓK KÖZT.

Egy drámairónak legujabb darabját adják. Öt felvonásos szomorújáték. Látja a drámairó, hogy egyik kollegája a leghatásosabb jelenetknél mindig nevet és nevet. Mire azt mondja egy kritikusnak a szomorú játék szerzője:

— Ugyan miért nevet állandóan az én kollegám az én tragédiámon, hiszen én sohasem nevetek az ő vigjátékain...

JÓ TANÁCS.

Koncert. A zongora-virtuóz istentelen sokáig püföli a zongorát. A hallgatóság közt az ásítás kezd ragálylyá válni.

— Ejnye, beh sokáig csinálja a dolgát, — türelmetlenkedik egy úr.

— Hja, könnyű neki, — válaszol a szomszédja, — az istenadta olyan süket, mint a káposzta-kő; ő nem hallja a mit játszik.

— Úgy? hát akkor inteni kellene neki, hogy bevezte már.

ROSSZ IDŐBEN.

Feleség: Nyisd ki hamar az esernyőt — —

Férj: Jól van, de nem ér ez semmi, mert a rosszat hoztam el.

Feleség: Hát aztán mit akarsz te rossz esernyővel?

Férj: Azt hittem, hogy nem lesz eső.

HM!

Súlyos bűnnel terhelt vádlott áll a törvény előtt.

Elnök: Vádlott: házas ön, vagy nőtlen?

Vádlott: Nőtlen vagyok kérem alássan.

Elnök: No, szerencséje — a feleségének.

ILLUSZTRÁCIÓK PETŐFIEHEZ.

Itt a gyűrű, itt a gyűrű,
Itt van végre ujjamon.

«Nagy meglepetéssel most vette csak észre,
Hogy imitt-amott van egy-kettő belőle».

«És igyék az bort, a kinek
Pénze nincs...»

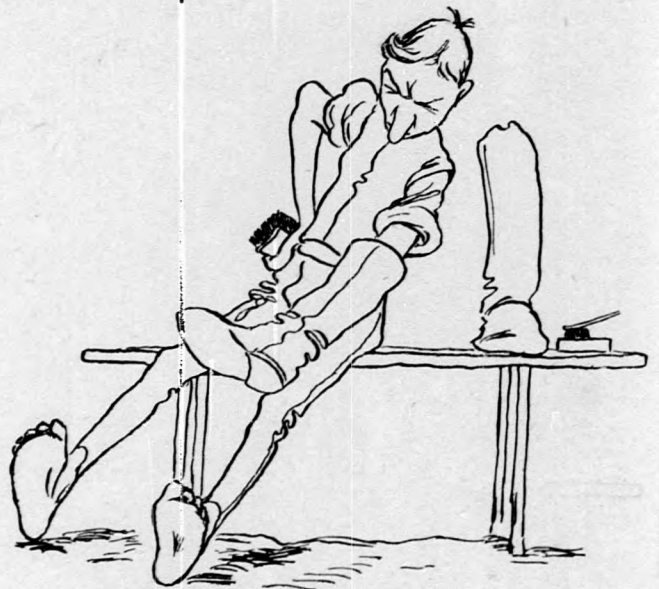

«Vártam, vártam, de hiába vártam», mert a
Kincs királya — benn maradt...

HOGY KÉSZÜL PLUNZENBERGER MICH'L A SÓLYMÁRI RÓZSA-LEÁNY-ÜNNEPRE?

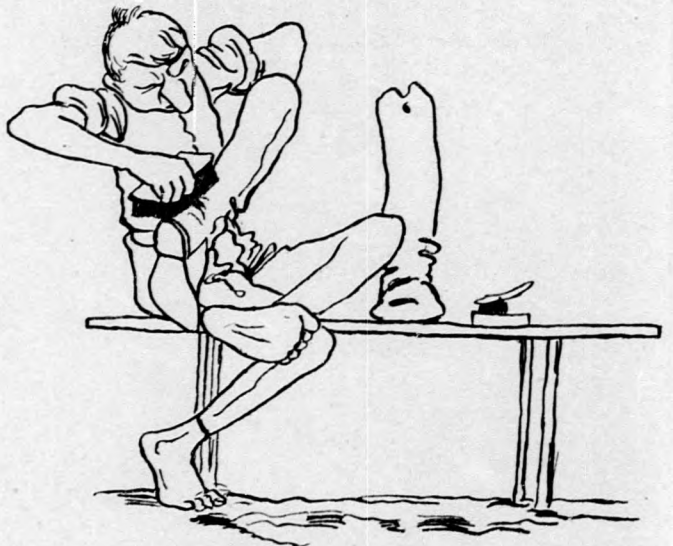
1.

4.

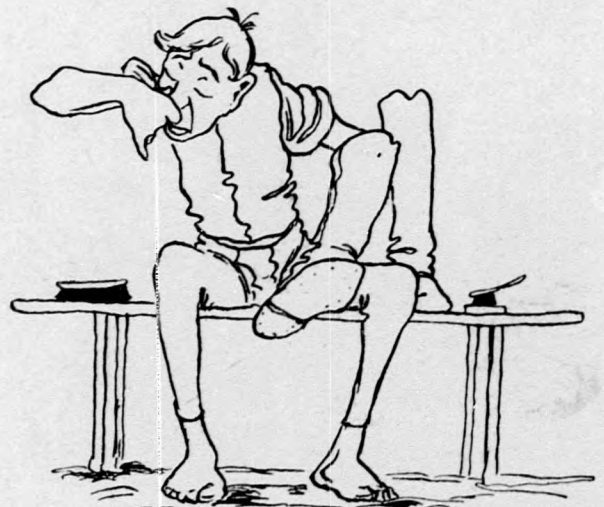
2.

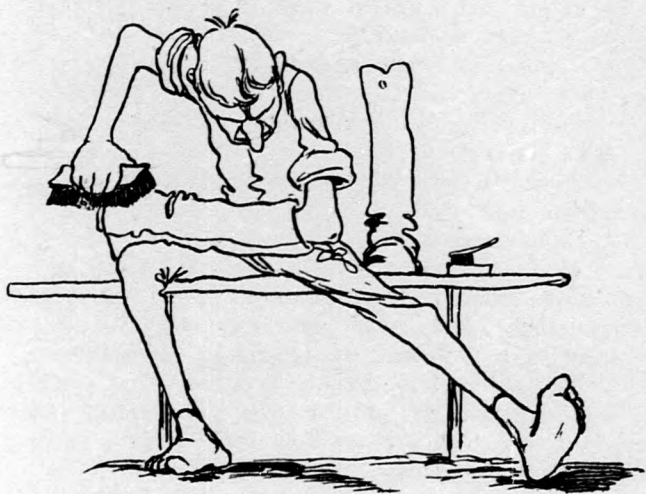
5.

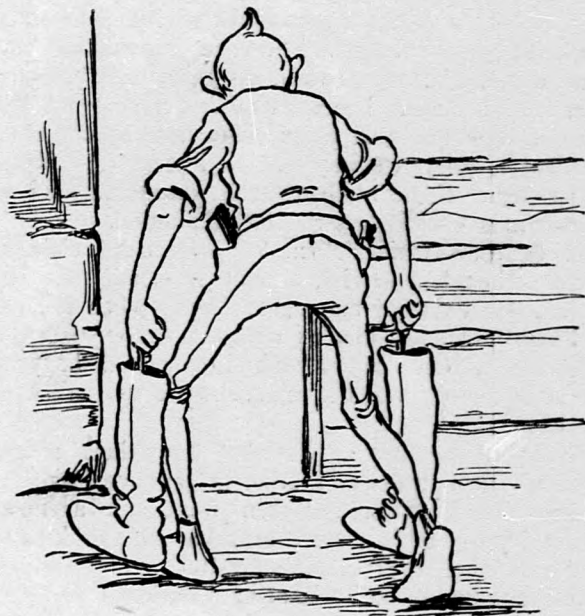
3.

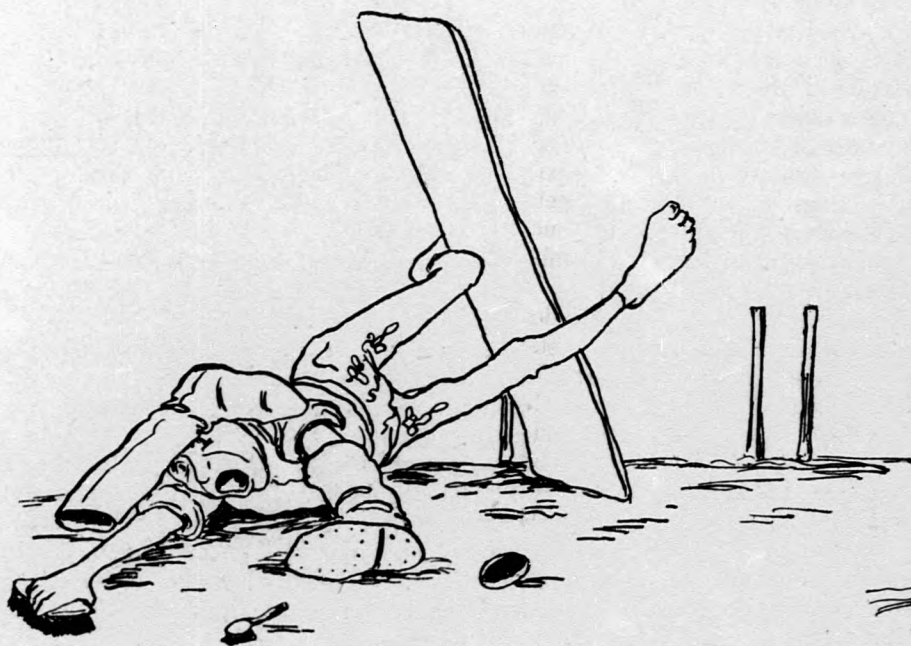
6.

7.

9.

8.

10.

A SZÜRKE LÓ ÉS VERES KOCSIS.

Ritkán terem már a jókedvű magyar; rendre-rendre kipsztl az a fajtája a nemzetnek s csak a mesékben tűnik fel jóízű alakjuk. Itt-ott, a provincián, még akad egy-egy kaczagó hazafi, de már maholnap nem lesz, a ki mulasson bohóságaikon... Ilyen a mi vidékünkön Barkóczi, a ki egész életét arra szenteli, hogy másokat megnevettesen; tehát a legelső jótékonyági egyelet tagja. E tekintetben aztán páratlan. Ma egy, holnap más «stikli»-je járja be a megyét, némelykor száz és száz váriacióban. Itt elvesznek belőle, ott toldanak hozzá, a szerint, a mint az előadó és a hallgatóság közti viszony megengedi. Nem régiben is furcsa cselekedetéről adott hirt az «utazó újság.»

Történt a Barkóczi bátyánk istállójában, hogy egy szürke ló és egy veres kocsis... De ne vágjunk a dolog elébe.

Gyönyörű fogata van Verlakat ügyvédnek s egész vidéken páratlan szép szürke ló jár gyepőlősként a kocsija előtt. Mindig hetykén mutogatja a nemes állatot barátjainak s párjáért százakat adna csak kapna még valahol. Ezzel a híres fogattal és még híresebb szürkével hajtattott be Verlakat ur a Barkóczi portájára. A házi gazda nagy szíveséggel fogadta s megbámulta most taián századikszor a szép szürkét.

A kocsis bekötötte az istállóba a kifáradt lovakat, a vendég pedig vig beszélgetésbe eredt a házi gazdával, ki csak egy néhány percze hagyta magában őt az alkony óráiban. Ez időt arra használta fel a házi gazda, hogy a kedves vendég kocsisát lássa el. Magyarosan megtraktálta a «haragos szöke» legényt s bőven adott ki bort, hogy a cselédek is mulassanak. De a saját kocsisát valami kópéságra tanította s az, hogy megfeleljen a reá bizottaknak, a világért sem itta volna le magát. Hanem aztán annál inkább itatta a vendég-kocsist a kitünő érmellekivel. Mikor aztán az földig ért a bor segítségével s mélyen elaludott: egy hosszú rud pomádéval addig kente a haját, bajuszát, míg a színét fényes feketével váltotta fel. Aztán ilyen színre puczolta a szürkét is. Fénylett annak a szőre fekete színben, mint ha «kisubiczkolták» volna.

Másnap reggel, midőn a vendég elindulandó: parancsot adott a kocsisnak a készülődésre, az kétségbeesve futott jobbra, balra, s egyre sóhajtozott:

— Jaj! Végem van! A Fánit ellopták...!

— Mi a baj te? Kérde a házi gazda, ki abban a perczen nézett be az istállóba.

— Jaj instálom, nagy szerencsétlenség van; a szürke eltűnt az istállóból. Mi lesz most velem? Hova kell lennem?

— Ne beszélj félre te számár; az én istállóból nem veszhet el semmi! Nézd meg csak jól, bizonyosan ott van az valahol...

A kocsis még a jászolban is kereste a szürkét, de sehol sem találta. Ha a nevén szólítá! «Fáni!» egy szép fényes fekete szőrű kancza hátrafordítá csinos, okos fejét; de hát az nem szürke!...

A házi gazda is belépett az istállóba.

— Te számár! Mit beszélsz össze-vissza ostobasá-

gokat? Hiszen ott van a szürke a hova kötötted a jászol mellett...

— Az, kérem alássan, fekete.

— Szólítsd meg csak, halljuk nem-e nyerit?

— Fáni! Fáni!

A «Fáni» hátra fordítá ismét szép fejét

— Te vagy az Fáni?

— Én vagyok számár, nem ismeresz! — gondolta magában a szürke.

— Nézz csak jól a szemembe, te bamba!

A kocsis szót fogadott.

— Hiszen a te szemedben hályog van, azért látod a szürkét is feketének...

A kocsis meghökkent.

— Ott áll előtted a szürke; fogd be s majd ha elveszik szemedről a fekete hártját, ismét megszürkül az, addig meg hadd legyen fekete. Ugy is egyre megy az! Engedett a jó szónak s nagy búsan befogott.

Ez idő alatt a házban is nagy dolgok mentek végbe.

A házi gazda egy fekete csészét tett vendége elébe, mely oly feltűnően szép volt, hogy Verlakat úr nem hagyhatta megjegyzés nélkül:

— Ejnye pajtás, de szép fekete csésze, hol vetted ezt?

— Mit beszélsz öreg? Megbolondultál? Nem fekete az, hanem hófehér!...

— Ne beszélj?

— Az fehér, mint a hó; ha nekem nem hiszed, kérdezd meg a feleségemet.

— Nem értem.

— De én meg értem... A szemeid nagyon homályosak; vékony, fekete hártya képződött a szemgolyóidra, melyeket te észre sem veszel, de általunk jól látható...

A vendég sápadni kezdett.

Ez alatt a koci előállott s Verlakat úr kinézett az ablakon.

Fejehez kapott s tántorogva lépett hátra.

— Igaz! Végem van! A szürke lovamat koromfeketének látom... A kocsisom veres volt mint a rák, most az is fekete, mint az éjszaka... Isten véled barátom!...

— Szerencsétlen ember, mennyire sajnállok!...

A szegény vendég, gyorsan ugrott fel kocsijára s egyenesen Tasnádra hajtattott.

— Orvos úr segítsen rajtam, ha hatalmában áll!

— Mi baja ügyvéd úr?

— A szemeim tönkre mentek; közel állok a megvakuláshoz...

— Nem kell olyan hamar megijedni; lássam csak. Kérem közelebb az ablakhoz. Így ni... Nincsen az ön szemeinek semmi bajuk; tiszták, épek, egészségesek...

— Azt én tudom. Ha épek volnának, nem látnám a szürkét feketének. A gyepőlős lovamat olyan feketének látom mint a korom; a kocsis, a veres Pista ocsmányabb egy négernél.

— Már engedjen meg uram, de az ön lova, az ön kocsisa fekete...

— Fe...ke...tee?

— Mint az éj...
 — Pista! Milyen színű a te hajad?
 — Veres.
 — Milyen színű a szürke?
 — Szürke.
 — Na ugy-e kérem!?
 — Megbolondultál Pista? Kérdé az orvos. Hát nem fekete az a gyepplős ló?
 — Én annak látom, de a szemem fekete hályoggal van elboritva...
 — Oh! szerencsétlen!... Kiáltott fel most Verlakat ur. Hiszen mi Barkóczinál voltunk!...Orvos úr, ne említse senkinek ez esetet, nagyon kérem...
 — Dehogy említem!
 — Hiszen csak most veszem észre, hogy a szürke ugyanott fésütködött meg ma reggel, a hol Barkóczi tartja toaletját s ugyanabból a pomádéból használt, a mitől az ő szürke feje is megszokott feketedni!...
 Nem is tudta volna meg senki az esetet, ha Barkóczi még azon héten be nem járja az egész megyét a pompás tréfával. Csak hogy most már ő adja meg az árát; mert mindenki azzal boszantja, hogy a *szürkével* egy helyt szokott mosakodni, azért olyan — *fekete*. B.

AZ KEVÉS.

— Nagysád, legyen könyörületes, ne tagadja meg tőlem kezét — hiszen *ön az én mindenem!*
 = Épen azért kell kérését megtagadnom.

NE FESZÍTS!

Ne feszíts,

mert rosszul jársz.

EXAMEN.

Tanár: Mondd meg fiam, mi az a kör?

Tanuló: Kör az, a hova édes apám ferblizni jár.

RITKA FLEGMA, PEDIG MEGTÖRTÉNT.

Sarlay Muki, a nyugalomba vonult kir. táblai bíró, mint jurátus, én mint logikus és elszegényedett nemes ember, kit valódi neve helyett, bal szemére vak lévén, rendszeren csak «Vak Miklós»-nak hívtak, ennek kalauzolása mellett ladikáztuk össze-vissza a Marczalt, százankint pusztítván a szárcsát és vad kacsát. — Egy este künn maradtunk lesre is. Vak Miklós be ment egy szigetre, mi pedig a mintegy kétszáz lépésnyi széles vizen innen állotunk. — Augusztusi este volt: alig alkonyodott, már is húzni kezdtek a kacsák. Puffogtattunk derekasan mind a hárman. Egy negyed óráig szokott ez tartani rendszeren. Hoppogattunk Miklós-nak, hogy jöjjön. — Megindultunk hazafelé, beszélgetve a lövések különféleségeiről.

— No Muki uram-öcsém! annyit mondhatok, hogy fene jól hord az a Ludwig féle puskája! Ezzel szájába nyul, mutatató ujjával kikapar a foga ivéből egy récze serétet, s tenyerén oda servirozza Mukinak. — Egy hang nélkül fogadta azt a serétet, keresztül az arcán, s meg is dicsérte a puskát az öreg Nimród.

S.

A SZOMORÚ LOVAG.

(Francia ballada, — kintornára írta: Csin-Bum.)

Paripára ül a bajnok
N-tra, n-tra-tra,
A világon lesz nagy baj most,
Bú-bú-lanzsadrattata.

S neki hajtván így a falnak
N-tra, n-tra-tra —
Gyönyörűen elhasalnak
Bú-bú-lanzsadrattata . . .

Ueuzu neki bolondjában
N-tra, n-tra-tra,
Akármilyen akadály van
Bú-bú-lanzsadrattata.

Szegény bajnok — mit csinál hát?
N-tra, n-tra-tra,
Meeszi a paripáját —
Bú-bú-lanzsadrattata.

**A legnagyobb kocsi-
tár Magyarországon.**
Pár száz új kocsi, valamint
halottas kocsik, a legegyszerű-
rből a legdíszesebbig igen
kedvező feltételű rezsizetés
nelőtt is eladók. A kocsik szil-
várságáért, a gyár felelőséget
vállal. Képes árjegyzék kívá-
natra ingyen és bérmentve. 6243
BOGDÁN JOZSEF,
kocsigyáros Budapest, IX.,
páva-utca 10. szám.

Nyaralóba, fürdőbe utazóknak.

Ágy fők közé vagy szobában 4.50, 6.50, 10 fti-
nyagobb lésczel kifeészhető ftk 10, 14, 20 fti. **Japáni nap-
ernyő** 1.20—3 fti. **Kerti legyezők** 10 krtól
3 fti. Virágasztal ftk 5—10 fti. **Erős gyermek-
kocsi** ftk 7—15 fti. Gyermek-kocsi egyszerű
bőles ftk 13—18 fti.

Az egészséges fenntartáshoz tiszta üdítő
szódaivert nyertünk könnyű bársimddal a
**Dr. Fèvre párisi tartós szódaiviz-
készítő géppel**
2 4 6 8 10 buttelles
7.— 10.— 12.— 14.50 17.—. Egy csom-
mag borkó és sóda 2 fti. **Fagyalt-ké-
szítő** receptekkel 3 6 12 adagra
7.50 11.50 16.50.

Vajkésztő 8.—, 13.— **Tyúk alakú vaj-
tartó** 70 kr. **Ézet- és olaj-tartó**
fkt 2—0 fti. **Villa** és kanál salátához 40 krtól 2 fti.
Sodrony- telborító legyek elie. 50 krtól 1.50 kr. **Kézi
gyömölcs-Uj! Légmentesen elzárható
pres** 1.80. **Uj! belfőtés-űvegek** 1/4—2 li er g
25—85 kr. **Sár** a pénz jé gyömölcs-kések 2 darab
fkt 3—6 fti. **Kávéfőző-kép** 5.00—12 fti. **Palczk-
darazsok** 10—60 kr. **Wischin** szőbapadlómáz 70 kr.
Sorós készletek tálán ftk 1—30 fti. **Fogkefe**
Mousson kintű kéri sz ppan 1 do'oz 70 kr. **Ame-
ricai ébresztő-óra** írt 4.70. Színvaltoztató idő-jó-
tájképek 70 kr. **Zachel** óva írt -por 40 krtól 1 fti
K. z virág-fecskendő 1.20, 2.—, 3.—. **Virág-har-
mosító** 40 kr. **Tam-Tams** a vendégek ő szehví-
sára ftk 20—40 fti. **Accordban hangot nyáj-ho-
lomp** 5.—, 7.—, 9.—. **Kerti útszönyör** 1.60 4 20
V szjelző hangfűv. erős hangja távolta hallatzik 15 fti.
Kézi utifáska írt 4—20 fti. Kézi láda a az útra
szükséges tolette eszközöké bere-dzve ftk 18—60 fti
Kézi koffer ftk 3—3 fti. **Vál táská** 3.50—5 fti.
Csiszerden berendezett uti-eker s ftk 6—9 fti. **Bo-
rotva-készlet** John Heiford késsel 7.—. **Argol**
horota 1.20—3.50. **Pneuma** ius gyertya-tartó ablakra
1.80. **Hafjodorító-lámpa** vasal 80 kr. **Spárpa fona** **utí-
es vadász-kulcsok**, az italt melegben is hűsen
tartják ftk 3—3.60. **Berendezett pinczetok**
6.75—15 fti. **Universalis** uti tükör 7.—3.50. **iz**
Kefével könnyen mosható takaré **gallérok és ké-
zélők**, gallér 25, 35 kr., szines 40 kr., kézelő 6 kr.,
szines 1 fti. **Mentő-boxer** a mellényszelben 1 fti. **Erős**
lovóú kú tömör formájú bulldog-revolver 7.—0—9.50.
Po tosan járó schweizi erős nikkell remontott **szobóra**
5.50—9 fti. **Uti sapka** 1.50. **Fürdő-szivacs** 1.—,
2.—. **Szivacs-zacskó** 50—1.50 fti. **Fortier**-k-ztyú 40 kr.
Fürdő-hévívő 50 krtól 2 fti. **Lapos ívpothár**
—40 1 fti. **Fürdő-papucsk** 1.40. **Villanyozó készülék**
izom gyeregszénél 5.—, 10.—.

GIUMI-cikknek személyes őltalomra s Bet gápolásra
aló et-fecsk ndó ftk 3—5 fti. **Anyaúh-fecskendő** ftk 2—
— fti. **Bromó Closet**-papír ftk 1.30 kr. **Önműködő**
szoptató üveg 1 fti. **Ösmert angol foggyógy** ftk
Sportkedvelők figyelmébe **angol disznóbőr**
nyreg 15—35 fti. **K. utósszár**
k nti 4.80—8 fti. **Zabla** 1.80—3.50. **Izzasztó** 2 7—
— fti. **Nyereg-l-kötő** 2.50—3 fti. **Kengyel-szíjak**
írt 3—3.75. **Kengyel-vasak** 1.60—3.50. **Sarkantyú** fele-
sálhat) 2.—. **Lóidomító**-vezető-rinocerósbőből—, 60—2—50.
Loháló legyek ellen egész lóra, pária 16.—. **Lószőr-
nyírő**-ólló 4.20. **Alkalmi vétel vadász-fegy-
verek** leszállított áron. **Horoghalászat**
összen kelléke. **Összeltható halász-bot** írt 1—15
fki. 12 darab ho og mesterséges legy kkel 60 kr.

Kívánatra 850 ábrás árjegyzéket bérmentve küld, meg nem felelő tá ryakat vissza **vesz**

KERTÉSZ TÓDOR
BUDAPEST,
Dorotya-utca 1. sz.,
a „Magyar király” szálloda át llenében.

A Gleichenberg

melletti

János-forrás

a legjobb, legtisztább és

legolcsóbb szénsavdús savanyúvíz,

mely borral vagy gyümölcs-szörppel vegetivte

kitünő üdítő italt nyújt.

Á légzési szervek és a gyomorhurutainál ugyszinte hólyagbajoknál a legjobb sikerrel
használtatik. Kapható minden fűszerkereskedésben és vendéglőben. Magyarország. főraktár:

Schleinz Károly és társainál 5763
BUDAPEST, VIII., Stáció-utca 47. szám.

Zsinórral ellátott horog —.10—2 fti. **Tourista-táska**
vállra 4.50—10 fti. **Gamási** 4.50. **Botszék** ftk 4—
8 fti. **Kés**, kanál, vil a egyben 1.80—4.50. **Zscombe** ivó
pohár —.40—2 fti. **Lapos zseb napóra** irányítvél 1.—.
Törösbót 1.50—10 fti. **Egész lapos zseblámpa** 2.—.

• Vendéglősöknek **lignum-sanctum kug-
lizó-golyók**
9 9 1/2 10 1 1/2 11 11 1/2 12 12 1/2 13 13 1/2 ctm át m.
1.15 1.30 1.50 1.70 1.90 2.15 2.30 2.50 z 70 2.85.
Egy készlet szokásos nagyságu kemény-
fából tartós **kuglizó-bábok** 2.50.
Papir-egyhajók —.60—1.50 kr. **Női kuglizó** egész szük udvaon is
telállítható, egy készlet bábok, golyó,
zsinórral és kapsokkal ftk 5 25. **Ariston**
zsinór ó-zsekrény 16 5.—, egy zene-
darab 60 kr. **K. rti fi bert-puska**
fkt 9—20 fti. **Vascerőtőbla** kungro
boh czeza ftk 8 fti. **Sz nes papír-ampionok**
kerék k világosítása és di zítésére 15—60 kr. **E 6-**
dugaszhuzó—, 30—2 fti. **Palack dugaszoló**
1.40 **Biztonsági borlehuzó gummicő** 2.70—3.30 krig
kúncsal elzárható hord csap 1.50—2 fti. **Hydrau ikus**
hordó szá szesz italok megromlása el en 1 fti
Kerti gyertya-tartó üveggel 1 fti, 2.30.

Mulattatásul és a test edzésére. Teljes tornaké
szül k iskolával
ábrakkal 15 fti. **Gyermek**
hintá ftk 3—4 fti. **Mászó-
kötél** 6 fti. **Trapez** ftk 4—
5.6 fti. **Köt 1 kar kákkal**
4 10—4.9. **Kötél-fűző** ftk 5,
7 —. **Toy** agonyó kója —.30.
Muline kar-zom e ösítő, pária 2.—, 4.—. **Tornacipő**
1.30 kr. **Két vivő-készlet** írt 23.50. **Athleta**-bot
fkt 2—5.ig.
Uszov 9 fti.

Tartós
**Croquet-
játék** írt
9—20 fti.
Gummi lap
da 15 krtól
1 50-ig. **Kar-
tik játék** 12
pár ftk 1.60
U 6-os r-
30—60 krig.
Lepkefgo
35—70 krig.
**Accor-
deon tre-
moló** **harmonika** trombita dírszell 7— Hangot
s sáharmonika és negyűfi kísér ttel 1.50. **Occarina** isko-
ával —.70—1.20 kr. **Kettős fogat**, a gyermek naga
e ött hajja ftk 1—6 fti. **Háromkerékű erős velen-
cipéd** fuaknart 8—15 fti. **Ásó**, kapa, gereblye
gyermekeknek 1.50—2 fti.

Közégsi előjáróknak. Erős **réz oldaltú dob**
kulcsosa ftk 7—12 fti. **Postakürt** 2 fti. **Éjjeli őe sip**
és kürt ftk 1—8 fti. **Marha-érvágó** 2.40—5.50. **Marha**
és lókllysic 4 fti. **Trokar két csövél** 2.50. **Bika-
orr-karika** —.65—1 fti. **Bra**koált-tű —.80—1 fti.
Birka és malaczfű bélyegző fogó 3.75.

Dohányzóknak. Uj! Abadie nem ragasztott
cigaretta-hüvely szopókával
200 darab egy doboz 60 kr. **Houb** on papír 100 darab
30 kr. **Hüvelytömő** 30 kr. **Automat cigarettá**
készítő és dohány-szelence 2 fti. **Szárazon szívó**
csatornás fap pa 1 20. **Gőz pipaszár-tisztító** 1.50. **Kanó-
czos gyufatartó** 85 kr. **Dohánysztyia** 1.50

Méhészeti segédeszközök. **Göndöcs** fél- méhészsap-
ka 2 fti. **Kifűstölő** pipa
1.50. **Rajfgo-zacsk** ftk 2—4.20. **Herefőző kalitka** 1 20
Méhlak-kaparró Sejt lekupoló. **Ker** fogó Anyazáró-la-
lika. **Etező** és itató készledek. **Hahnemann-féle**
rács. Rajfecskenítő stb stb.

Francia nyelvtn.

Mindazoknak, kik gyorsan és könnyen
akarják elsajátítani a francia nyelv
alapelemeit, ajánljuk **Ploets Károly**
elemi francia nyelvtnát, mely ere-
detileg már 35 kiad st ért és mint
jeles könyv elismert. Magyarra for-
dította **Nagy Lajos**. — Ára 88 kr.
(melyet legzélszerűbb levélbélyegek-
ben beküldeni). Kapható a **PALLAS**
könyvkiadóhivatalában Budapest.

Németül tanulóknak

legalkalmasb kézikönyvül ajánl-
ható: **Német nyelvtn** mag-
yarok számára. **Ahn F.** híres,
könnyű rendszere után írta **Nagy**
Lajos. (Ára 80 kr., mely bélye-
gekben is beküldhető.) E könyv
rendkívüli előnye, hogy az egyet-
len nyelvtn, melyben a német
szavak is magyar betűkkel nyom-
tatvák. — Kapható a **PALLAS**
könyvkiadóhivatalában, Budapest.

Brünni szöveteket

egy elegáns
tavaszi vagy nyári öltönyre
3 10 méter azaz 4 bécsi rőf szel-
vényekben.
fkt 4.80 igen finom
fkt 7.75 legfinomabb
fkt 10.50 legeslegfin.

valódi gyapjuktól,

valamint felöltő-szövetek, sima és
selyemmel átszőtt kamgarn, czér-
názott mosószövetek uri- és fiu-
öltönyökre, métere 55 kr., egyszerű
szelvényű, szétkeltó utánvétel
a szolid és reel czégnék elismert
IEGEL-IMHOF
finom posztógyári rak'ára
BRÜNNBEN.

Nyilatkozat: Minden szelvény
hosszúsága 3 10 mtr és 133 ctm
szelvényű, tehát egy tükélet s. uri
öltönyre elégessége. Ezen czeg is-
mert szoliditása kezeskedik a ról,
hogy mintaszertint választott v. in-
noségű e színi árak szállítatnak.
Ezen szövetek olcsó árak és szép
kiállításuk miatt elsőrendűek és
minden más gyártmány felett,
előnyben részesülnek. Kívánatra
a fenti raktár bárkinek mintá-
kat ingyen és bérmentve
küld. 5575

„MARGIT“

gyógyviz.

(Magyar Selters.)

Hazai és külföldi orvosi tekintélyek, Seltersi-Gleichenbergi vizek helyett legjobb eredménnyel alkalmazzák; **tüdő-, gége- és a gyomorhurutos** bántalmainál, továbbá praeservatív-gyógyszernek bizonyult legközelebb Trieszt, Fiume és hazánkban a **kolera** megbetegedés ellen.

Borral használva kiterjedt kedveltségnek örvend.

Kizárólagos főraktár

ÉDESKUTY L.,

magyar kir. és szerb kir. ndv. ásványviz-szállítónál, Budapest.

Ugyszintén kapható minden gyógyszerárban, fűszerkereskedésben és vendéglőkben. 5371

KREISZ SZÁLLODÁJA

«ISTVÁN FŐHERCZEG»-HEZ, BUDAPESTEN.

Mint hogy ezen szállodát, mely egész újonnan beburortoztatott és a lánchíddal szemben áll, megve tem, feladatomnak tartom, hogy ezen szállodát valamint vendéglőjét a főváros legolcsóbbiak egyikeként alakítsam.

Kényelmes külön családi helyiségek, minden utcazi — valamint a Dunára fekvő szoba, előszobával van ellátva.

Egyes szobák 80 krtól feljebb.

Ellátás szobával együtt havonként 60 frttól feljebb.

Rainer József, igazgató.

ezelőtt «Europa» szálloda volt bérlelje.

MATTONI-FÉLE

GISSHÜBLER

legfinizáltabb égyényes

SAVANYU-KÚT

legjobb asztali- és üdítő ital,

kítünő hatásának bizonyult köhögésnél, gégehajoknál, gyomor- és hólyaghurtnál.

Mattoni Henrik, Karlsbad és Budapest.

439

BARNA FOGORVOS

Budapest, Váci-utca 24. szám.

Készít egyes fogakat, fogsorokat és plombákat, jótállás mellett; árak mérsékelttek.

“SIESTA!” Egy nagyon kényelmes szép nagy **karosszék** legártatósb, bármily színű amerikai bőrből, 9 frtért kapható Budapesten, Borotya-utca 8. szám alatt.

ARNSTEIN ADOLF, kárpitos.

Raktár kész kárpitbutorokban.

— Vidéki megrendelések pontosan eszközöltetnek. —

A MOHAI

ÁGNES

FORRÁS

hazánk egyik legzénsavdusabb

SAVANYUVIZE,

vegyelmezve dr. Lengyel Béla egyetemi tanár ur által.

Ajánlva a bel- és külföld számos orvosi tekintélyei által főleg a lélegzés-, emésztési- s húgycső-szervek hurutos bántalmainál hatásosan gyógyítja a Rhachitis-, görvély-, vese- és köszvénybajokat, ép ugy használható a tagok csúzos bajainál, gyermekeknél meggátolja a túlságos gyomor-savanyú képződést s fokozza az idegrendszer tevékenységét. Gazdag szén-sav tartalma folytán ezen üdítő savanyuviz a legkellemesebb izzel bír s borral használva igen nagy kedveltségnek örvend.

Fria töltésben mindenkor kapható: **Édeskuty L.,** m. k. és szerb kir. ndv. ásványviz-szállítónál Budapesten.

Ugyszintén minden gyógyszerárban, fűszerkereskedésben és vendéglőben.

“THE GRESHAM”

életbiztosító-társaság Londonban.

Fiók Ausztriában:

BÉCS,

Gisellastrasse 1, a társaság saját házában.

Fiók Magyarországon

BUDAPESTEN,

Ferencz József-tér 5. és 6, a társaság saját házában.

A társulat vagyona . . . frank 97.872.236,55

Evi jövedelem prémiák és kamatokban 1887. jun. 30-án . . . 18.678.393.10

Kiadások biztosítási, járadék-szerződések és visszavételekre stb. a társulat főállása óta (1848) több mint . . . 191.108.220.84

Az utolsó 12 havi üzleti időszakban a társulatnál . . . 58.038.225.—

frankért új ajánlatok tételtek, mi által a társulat fenállása óta tett ajánlatok összege . . . 1.510.786.529.58

franca rúgnak.

Prospektusok, valamint minden egyéb fölvilágosítások nyujtatnak az osztrák-magyar monarchia minden nagyobb városaiban ügynök urak és az osztrák és magyar fiókok által. 4578